

سیمای حضرت زینب علیها السلام در آئینه برخی منابع انگلیسی

محمد رضا فخر روحاei^{۱۰}

چکیده: خاورشناسان در آثار خود رویکردهای متفاوتی در مورد حضرت زینب (س) دارند. برخی از آنها در مورد آن حضرت سکوت کرده‌اند؛ با آنکه درباره مسائل فرعی و جزئی سخن گفته‌اند، برخی هیگر به اجمال برگزار کرده‌اند و گروهی دیگر مطالبی گفته‌اند که به دلیل عدم مراجعته به منابع اصیل و معتبر یا در موارد محدود غرض‌ورزیهای خاص، آمیخته با اشتباهات است. در این گفتار، برخی از این موارد نقد و بررسی می‌شود.

کلید واژه: خاورشناسان / شیعه‌شناسان / حضرت زینب (س) - دیدگاه خاورشناسان / دائرةالمعارفهای اسلامی.

وقایع تاریخی همواره با محوریت یک یا دو نفر شخصیت برجسته شناسایی و معرفی می‌شوند؛ اما واقعیت این است که همان یک یا دو نفر شخصیت برجسته بدون داشتن همفکران و یا وران مناسب و فداکار، نمی‌توانند چنان حرکتهای بزرگ و

اثرگذاری به وجود آورند. بی تردید، یکی از اثرگذارترین وقایع تاریخی در تمامی اعصار و قرون و جوامع بشری، واقعه کربلاست. آنچه در ساعانی چند در عاشورای سال ۶۱ هجری در کربلا روی داد، تنها پیکاری همانند سایر جنگها نبود، بلکه نبردی نابرابر بود که می‌رفت تا ابدیت تاریخ، تأثیر خود را بگذارد. عاشورا خورشیدی است که هرگز غروب نخواهد کرد.

البته خورشید عالمتاب وجود مقدس حضرت امام حسین علیه السلام محور کل واقعه عاشورا بود و بدین لحاظ، هرکس که بدین واقعه جانسوز توجه می‌کند، بی اختیار توجهش به سوی آن حضرت جلب می‌شود؛ اما باوران و پیامرسانان واقعه کربلا نیز سهمی فراوان در این حماسه ایفا کرده‌اند. یکی از چنین شخصیت‌های اثرگذار و ارجمند، وجود مقدس حضرت زینب کبری (س) است. مقاله حاضر به بررسی دو مدخل معطوف به آن حضرت در سه کتاب مرجع به زبان انگلیسی می‌پردازد.

تا آنجا که نگارنده مقاله حاضر تفحص و پیگیری کرده است، تنها سه کتاب مرجع انگلیسی دارای مدخلی درباره حضرت زینب کبری (س) بوده‌اند و مابقی آنچه عناوین آن در فهرست منابع و مأخذ می‌آید، مدخلی در خصوص آن حضرت ندارند. شگفت‌آور آنکه منبعی مانند «دانشنامه المعارف اسلام» (چاپ لایدن هلند، ویراست دوم) نیز - با همه جامعیتی که مدعای مؤلفین آنهاست - مدخلی در خصوص آن حضرت ندارد! همچنین «دانشنامه المعارف موجز اسلام»، «تألیف گلاسه»، در ذیل مدخل «زینب بنت علی» تنها به درج یک عبارت کوتاه بسته می‌کند و آن هم به فرار زیر است: «دختر علی و فاطمه». و این در حالی است که همین دانشنامه، مدخلهای مفصلی را به بنی امیه، معاویه این ابی سفیان، ابوهریره و حتی حاجاج بن یوسف اختصاص داده و حاجاج بن یوسف را - که بدون تردید یکی از کریه‌ترین و خون‌آشام ترین چهره‌های تاریخ بود - به صورت چهره‌ای بسیار پرافتخار و مایه مباحثات فرهنگ و تمدن اسلامی به تصویر کشیده است!

تردیدی باقی نمی‌ماند که این «تجاهل آکادمیک» به اصطلاح شرق‌شناسان

موببور و چشم آیی، تنها بخشی از نقشہ بزرگی است که از زمان آغاز سلطه و سیطره بر کشورهای مسلمان، سودای آن را در سر می‌پروراندند. تأسف‌بارتر آنکه در جوامع اسلامی مدرک داران مدرس نمایی هم پیدا می‌شوند که تنها حجت آنها برای علّم کردن برخی از چهره‌ها، همین تعریف و تمجیدهایی است که در آثار این‌گونه نویسنده‌گان فرنگی می‌خوانند. البته باید اذعان کرد که در همان جوامع فرهنگی، دانشمندان شریف، منصف و ارجمندی نیز یافت می‌شوند که به واقع، در پی کشف حقیقت‌اند؛ اما کرسیهای رفیع و بلندگوهای تبلیغاتی در اختیار آنها نیست.

باری، از میان دو مدخل به دست آمده، مدخل «فرهنگ لغت اسلام آکسفورد» (۲۰۰۳) کوتاه‌تر است. در این اثر گفته شده است:

[حضرت] زینب [علیه السلام] در سال ۶۸۱ میلادی معادل با سال ۶۲ هجری قمری رحلت فرمود. پیشتر با عبدالله بن جعفر ازدواج نموده، ازوی سه پسر و دو دختر داشته و در نبرد کربلا در سال ۶۸۰ میلادی برابر با ۶۱ هجری قمری، در معیت برادرش [حضرت امام] حسین [علیه السلام] بود. پس از شهادت [حضرت امام] حسین [علیه السلام]، [حضرت] زینب [علیه السلام] نقش مهمی در محافظت از جان برادرزاده‌شان، [حضرت] علی بن الحسین [علیه السلام] ایفا کرده و به سبب فداکاری و قهرمانی‌هاش، به لقب «قهرمان کربلا» ملقب گشته است.

مدخل دیگر از «دانیر المعرف شخصیت‌های دینی جهان» (۲۰۰۴) گرفته شده است که مقاله «سیده زینب» آن را خانم والری هافمن نوشته است. این مقاله که تقریباً یک ستون و نیم است، [حضرت] زینب [علیه السلام] را این‌گونه توصیف می‌کند: سال تولد تقریباً ۶۳۰ میلادی برابر با سال ۱۱ هجری قمری - سال وفات ۶۸۴ میلادی برابر با ۶۵ هجری قمری نویسنده مقاله درباره آن حضرت چنین می‌آورد که وی نوه پیامبر است و در اکتبر ۶۸۰ [محرم ۶۱ هجری] همسراه برادرش [حضرت امام] حسین [علیه السلام] بود و جان برادرزاده‌اش [حضرت امام] علی بن الحسین [علیه السلام] را نجات داد؛ در حالی که سربازان یزید، خلیفه اموی، هفتاد و سه نفر از رجال خانواده را کشتلند. [حضرت] زینب در میان فرقه‌های

صوفیه و شیعه به سبب دانش عرفانی، بلاغت و شجاعت، از شهرت برخوردار است. وی به ویژه در مصر، دارای احترام عمیقی است و آنان وی را مادر خاندان هاشمی و همه مصریان می‌دانند.

منابع اولیه به نقش وی در نبرد کربلا و ادامه آن ماجرا اشاره دارند. وی که در حوالی سال ۶۳۰ میلادی [برابر با ۱۱ هجری قمری] دیده به جهان گشود با پسرعمویش عبدالله بن جعفر ازدواج کرد و از او صاحب پنج فرزند شد و سپس از وی طلاق گرفت. به گفته نویسنده مصری، عایشه عبد الرحمن (مشهور به بنت الشاطئ)، [حضرت] زینب از آغاز ملازم برادران خود بود و از همان کودکی، نقش مادری را برای آنان ایفا می‌کرد. وی غالباً به عنوان «قهرمان کربلا» شناخته می‌شود؛ زیرا جان خود را به خطر انداخت تا جان برادرزاده‌اش [حضرت امام] علی بن الحسین [علیه السلام] را نجات دهد و سرانجام او رانجات داد. و نیز باقی مانده زنان واقعه کربلا را از خطر رها نیشد. وی در دمشق در حضور حاکم اموی، با سخنرانی آتشین و بلیغ خود، خلیفه را به سکوت واداشت و این در حالی بود که زنان واقعه کربلا به عنوان اسرا به شام برده شده بودند.

آن حضرت پس از ورود به مصر، همواره، مورد تکریم بود و از ضععاً حمایت می‌کرد و حاکم وقت مصر در کارها با ایشان مشورت می‌نمود. مصریان بر این اعتقاد هستند که [حضرت] زینب به همراه [امام] حسین [علیه السلام] و فقیه بزرگ، شافعی، از منزلتی رفیع در عرش برخوردارند و مشکلات حاجتمندان را برآورده می‌سازند. البته همه مورخان اعتقاد ندارند که [حضرت] زینب [علیه السلام] به مصر آمده باشد؛ زیرا مقبره ایشان در قرن شانزدهم میلادی [دهم هجری] توسط شعرانی صوفی مسلک کشف شد.

در بررسی هر دو مقاله بالا باید گفت:

اولاً هر دوی آنها کوتاه‌اند و اولی کوتاه‌تر از دومی است؛ در حالی که برای ادای حق مطلب باید بیش از این مقدار درج می‌شد.
دوم آنکه هر دو مدخل از ضعفهایی برخوردارند که نوعاً در آثار غربیان در حوزه‌های دانشها و تاریخ اسلامی مشهود است و شاید یکی از مهم‌ترین این

اشکال‌ها، بی‌اعتنایی به مسلمانان و تأکید بیش از حد بر غربیان است.

آنچه مسلم است اینکه تولد با سعادت آن حضرت در مدینه منوره، در سال پنجم هجری^۱ و یا پنجم جمادی الاولی سال ششم هجری^۲ واقع شد و هرگز هم از عبداللہ بن جعفر طلاق نگرفت. حضرت زینب (س) در واقعه کربلا و پس از آن، دمی از رسوایردن دشمن بازناستاد و سرانجام جان به جان آفرین تسلیم کرد. مهم نیست که در کجا؛ مدینه، دمشق یا قاهره؛ چرا که زینب از جنس زمینیان نبود، آسمانی بود، همانند سایر اهل بیت و همه‌جا و هر لحظه تا ابدیت تاریخ حضور خواهد داشت. در این نوشتار، به پاسخگویی و نقد دو مقاله‌ای که مفاد و محتوای آنها نقل شد، اشاره نمی‌شود؛ لیکن دلیل نقل آنها صرف ترجمه نیست، بلکه نوعی انذار است. انذار برای ارادتمندان آستان آسمانی اهل بیت^۳ که بدانند مظلومیت اهل بیت^۴ تنها به دوران بنی امیه و بنی عباس محدود نمی‌شود؛ بلکه در همین روزگار هم آن مظلومیت ادامه دارد. این مظلومیت به دو شکل است:

- ۱) تحریفهای فرنگیان مغرض، ناآگاه از حقیقت و احیاناً کم دانش.^۵
- ۲) فعال نبودن و کم‌کاری آنانی که به شوق ارادت به اهل بیت^۶ زنده‌اند و افتخارشان همین شیدایی است.^۷

۱. محمد باقر پورامین، چهره‌ها در حماسه کربلا (قم: بوستان کتاب، ۱۳۸۲)، ص ۱۵۰.

۲. السید محمد کاظم الفزوینی، زینب الكبرى من المهد إلى اللحد (قم: ۱۴۲۲ / ۵ / ۱۳۸۱ ش / ۲۰۰۲ م) ص ۳۱؛ و سید عطاء‌الله مهاجرانی، پیام آور عاشورا؛ بررسی سیر زندگی، اندیشه و جهاد زینب کبری، چاپ نهم (تهران: اطلاعات، ۱۳۸۳)، ص ۲۰.

۳. مسکن است گاهی برخی از مستشرقان چهار سو برداشتهایی شوند؛ لیکن نظر به سخت‌کوشی ر پیگیری آنان در مسائل علمی، کم دانش بودن آنها در مسائلی که وجهه اهتمام آنهاست، بسیار بسید است. از این‌رو، این عسلکردن نوعی «تجاهل آکادمیک» می‌تواند باشد. بررسی زندگانیه و کارنامه علمی بسیاری از مستشرقان گواه روشنی بر ساخت‌کوشی و جذب آنهاست که گاه حیرت‌آور است که به چه جزئیاتی توجه دارند. برای نمونه، به کتابهای نجیب المثیق، المستشرقون؛ آربی؛ مقالات شرق‌شناختی؛ و بروخمان و شروع در، مطالعات عربی - اسلامی در هتل مراجعه شود.

۴. نگارنده این سطور، مقاله‌ای دیگر در این زمینه نوشته است: «عاشورا» در برخی کتابهای مرجع انگلیسی - فصلنامه شیعه‌شناسی، ش ۲۱، بهار ۱۳۸۷، ص ۵۹-۸۲.

برای جبران مظلومیت اهل بیت علیهم السلام در این دوران، باید قلم دست بگیریم و حقایق را به زبانهای زنده دنیا بگوییم. انتظار از بیگانگان در این خصوص اتفاف وقت و آب در هاون کوبیدن است. به امید احساس مسئولیت زباندانانی که همین هنر را وجه امتیاز خود می‌دانند؛ به امید اینکه زباندانان افتخار خود را خدمتگزاری به اهل بیت علیهم السلام بدانند.

منابع

(۱) منابعی که از آنها نقل شده و مورد نقد قرار گرفته‌اند:

Esposito, J.L., ed., *The Oxford Dictionary of Islam*, New York: Oxford University Press, 2003.

Glassé, C., ed., *The concise Encyclopedia of Islam*, 2nd ed.. rev., London: Stacey International, 2001.

Hoffman, V.J., "Zaynab, Sayyida," in Jestice, ed., vol. 3, pp. 636-637.

Jestice, P.G., ed., *Holy People of the World: A Cross-cultural Encyclopedia*, 3 vols, Santa Barbara, CA: ABC-CLIO, 2004.

(۲) منابعی که ملاحظه شد، اما حاوی مدخلی درباره موضوع بحث نبوده‌اند:

Bowker, J., ed., *The Concise Oxford Dictionary of World Religions*, Oxford: Oxford University Press, 2005.

The Encyclopedia Americana, International 4th ed., 2002.

Esposito, J.L., ed., *The Oxford Encyclopedia of the Modern Islamic World*, 4 vols., New York: Oxford University Press, 1995.

Gibb, H.A.R., *Islam*, 2nd ed., Oxford: Oxford University Press, 1975; repr. Hyderabad, A.P.: Henry Martyn Institute of Islamic Studies / Oxford University Press, 1979.

Gibb, H.A.R., and J.H. Kramers, eds., *Shorter Encyclopedia of Islam*, Leiden: E.J. Brill, 1953.

Hughes, T.P., *Dictionary of Islam*, London: W.H. Allen, 1885; repr.: New Delhi: Munshiram Mansharlal, 1999.

Lewis, B., ed., *Islam: Faith, People, Culture*, London: Thomas and Hudson, 1976; repr. paperback ed., 1992.

The New Encyclopaedia Britannica, Micropaedia, 15th ed., 1994.

Ruthven, M., *Islam*, Oxford: Oxford University Press, 2001.

Van Donzel, E., ed., *The Islamic Desk Reference*, Leiden: E.J. Brill, 1994.

٣- منابع تكميلي

العقبي، نجيب، المستشرقون، طبعة رابعة موسعة، ٢ مجلدات، القاهرة: دار المعارف، ١٩٨٠.

Arberry, A.J. *Oriental Essays: Portraits of Seven Scholars*, London: George Allen and Unwin, 1960.

Brugman, J., and F.Schröder, *Arabic Studies in the NetherLands*, Leiden: E.J. Brill, 1979.